

Modül (öneri) No	339
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Peygamber Mucizeleri
Modül (Alt konu)	Miracın aklî temelleri
Amaçlar	➤ Mirac mucizesinin Peygamberimizin peygamberlik delillerinden biri olduğunu kavrar, ➤ Miracın aklen makul olduğunu günümüz gelişmeleri ışığında açıklar.
Süre	40 dk.
Seviye	Seviye-2
Yöntem ve Teknik- Etkinlik	➤ Kişileştirme ➤ Akrostiş Yazma Etkinliği ➤ Öğrenme Galerisi
Materyal ve Teknoloji	Analog Saat, Kâğıt, Kalem
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Etkinlik-1 Kişileştirme ➤ Analog bir saat tüm katılımcıların görebileceği bir yere yerleştirilir. ➤ Saatin kurma kolu hareket ettirilir. ➤ Öğrenciler bir dakikalık bir zaman içerisinde analog saatin akrep, yelkovan ve saniye çubuğunun hareketlerini gözlemlerler. ➤ Saatin çubukları arasındaki hız farkı hakkında yorum yapmaları istenir. ➤ Öğrencilere “kişileştirme” etkinliği açıklanır. ➤ Örnek: “Ben yelkovanım, 30 dakikada yarım tur atarım.” ➤ Çubukları kişileştirirler. ➤ Kendilerini aynı zaman dilimi içerisinde ne kadar mesafe kat ettikleri üzerinde düşünürler. Etkinlik-2 Akrostiş Yazma Etkinliği ➤ Öğrenciler 3-4 kişilik gruplara ayrılır. ➤ Öğrencilere “Miracın aklî temelleri” metni verilir ve ihtiyaç duyduğunda kullanması beklenir. ➤ Öğrencilerden metinden faydalanarak “MİRAC” başlıklı bir akrostiş yazmaları istenir. ➤ Yazılan akrostişler gruplar halinde tahtada okunur.
Ölçme ve Değerlendirme	Öğrenme Galerisi: Öğrencilere; ➤ “Zaman her yerde aynı mı akar?” ➤ “Zamanın göreceli olduğuna dair örnekler nelerdir?” ➤ “Mirac mucizesinin yaşadığımız alemdeki misalleri nelerdir?” soruları sorulur. ➤ Her bir soru için yazılan cevaplar panoda sergilenir.

İlişkili metinler

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹

Hem hatıra gelir ki: Ey mülhid! Sen dersin: “Bin müşkülât ile tayyare vasıtasıyla ancak bir iki kilometre yukarıya çıkılabilir. Nasıl, bir insan cismiyle binler sene mesafeyi birkaç dakika zarfında kat’ eder, gider, gelir?”

Biz de deriz ki: Arz gibi ağır bir cisim, fenninizce, hareket-i seneviyesiyle bir dakikada takriben yüz seksen sekiz saat mesafeyi keser, takriben yirmi beş bin senelik mesafeyi bir senede kat’ ediyor. Acaba şu muntazam harekâtı ona yaptıran ve bir sapan taşı gibi döndüren bir Kadîr-i Zülcelâl, bir insanı Arşa getiremez mi? Şemsin câzibesini denilen bir kanun-u Rabbanî ile Mevlevî gibi etrafında pek ağır olan cism-i arzı gezdiren bir hikmet, câzibe-i rahmet-i Rahman ile ve incizab-ı muhabbet-i Şems-i Ezel ile, bir cism-i insanı, berk gibi, Arş-ı Rahman’a çıkaramaz mı?

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2023, s. 643)

Yine hatıra gelir ki: Dersin: “Birkaç dakikada binler sene mesafeyi kat’ etmek aklen muhaldir.”

Biz de deriz ki: Sâni-i Zülcelâl’in sanatında, harekât nihayet derecede muhtelifdir. Meselâ, savtın sür’atıyla ziya, elektrik, ruh, hayal sür’atları ne kadar mütefavit olduğu malûm. Seyyaratın dahi, fennen harekâtı o kadar muhtelifdir ki, akıl hayrettedir. Acaba latîf cismi, urûda sür’atlı olan ulvî ruhuna tâbi olmuş, ruh sür’atında hareketi nasıl akla muhalif görünür?

Hem on dakika yatsan, bazı olur ki bir sene kadar hâlâta maruz olursun. Hatta bir dakikada, insan, gördüğü rüyayı, onun içinde işittiği sözleri, söylediği kelimâtı toplansa, uyanık âleminde bir gün, belki daha fazla zaman lâzımdır. Demek oluyor ki, bir zaman-ı vahid, iki şahsa nisbeten, birisine bir gün, birisine de bir sene hükmüne geçer. Şu manaya bir temsil ile bak ki:

İnsanın hareketinden, güllenin hareketinden, savttan, ziyadan, elektrikten, ruhtan, hayalden tezahür eden sür’at-i harekâtta bir mikyas olmak için şöyle bir saat farz ediyoruz ki; o saatte on iğne var. Birisi saatleri gösterir. Biri de, ondan altmış defa daha geniş bir dairede dakikayı sayar. Birisi altmış defa daha geniş bir daire içinde saniyeleri, diğeri yine altmış defa daha geniş bir dairede saliseleri, ve hakeza rabiaları, hamiseleri, sadise, sabia, samine, tasia, tâ âşireleri sayacak gayet muntazam, azîm bir dairede birer ibre farz ediyoruz. Faraza, saati sayan ibrenin dairesi küçük saatimiz kadar olsa, her hâlde âşireleri sayan ibrenin dairesi arzın medar-ı senevîsi kadar, belki daha fazla olmak lâzım gelir.

Şimdi iki şahıs farz ediyoruz. Biri, saati sayan ibreye binmiş gibi, o ibrenin harekâtına göre temaşa ediyor. Diğeri, âşireleri sayan ibreye binmiş. Bu iki şahsın bir zaman-ı vahidde

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

müşahede ettikleri eşya, saatimizle arzın medar-ı senevîsi nisbeti gibi, meşhudatça pek çok farkları vardır. İşte zaman, çünkü harekâtın bir rengi, bir levni, yahut bir şeridi hükmünde olduğundan, harekâtta cârî olan bir hüküm, zamanda dahi cârîdir.

İşte bir saatte meşhudatımız, bir saatin saati sayan ibresine binen zîşuur şahsın meşhudatı kadar olduğu ve hakikat-i ömrü de o kadar olduğu hâlde; âşire ibresine binen şahıs gibi, aynı zamanda, o muayyen saatte Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, burak-ı tevfik-i İlâhîye biner, berk gibi, bütün daire-i mümkinatı kat' edip, acâib-i mülk ve melekûtu görüp, daire-i vücub noktasına çıkıp, sohbet müşerref olup, rü'yet-i cemal-i İlâhîye mazhar olarak, fermanı alıp vazifesine dönebilir ve dönmüş ve öyledir.

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2023, s. 644)

Yine hatıra gelir ki: Dersiniz: “Evet, olabilir, mümkündür. Fakat her mümkün vaki olmuyor. Bunun emsali var mı ki kabul edilsin? Emsali olmayan bir şeyin, yalnız imkân ile, vukuuna nasıl hükmedilebilir?”

Biz de deriz ki: Emsali o kadar çoktur ki, hesaba gelmez. Meselâ, her zînazar, gözüyle, yerden tâ Neptün seyyaresine kadar bir saniyede çıkar; her zîilim, aklıyla, kozmoğrafya kanunlarına binip, yıldızların tâ arkasına bir dakikada gider; her zîiman, namazın ef'âl ve erkânına fikrini bindirip, bir nevi Mi'rac ile kâinatı arkasına atıp, huzura kadar gider; her zîkalp ve kâmil velî, seyr ü sülûk ile, Arştan ve daire-i esma ve sıfâttan kırk günde geçebilir. Hatta Şeyh-i Geylânî, İmam-ı Rabbanî gibi bazı zatların ihbarat-ı sâdikaları ile, bir dakikada Arşa kadar urûc-u ruhanîleri oluyor. Hem ecsam-ı nuranî olan melâikelerin Arştan ferşe, ferşten Arşa kısa bir zamanda gitmeleri ve gelmeleri vardır. Hem ehl-i Cennet, mahşerden Cennet bağlarına kısa bir zamanda urûc ediyorlar.

Elbette bu kadar numuneler gösteriyorlar ki, bütün evliyaların sultanı, umum mü'minlerin imamı, umum ehl-i Cennetin reisi ve umum melâikenin makbulü olan zat-ı Ahmediyenin (asm) seyr ü sülûkuna medar bir Mi'racı bulunması ve onun makamına münasip bir surette olması, ayn-ı hikmettir ve gayet makuldür ve şüphesiz vakidir.

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2023, s. 645)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ²
وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ³

² Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

³ Duaları şu sözlerle sona erer: “Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” (Yunus Suresi: 10.)

